

exigatur, nihil indecori commisit. In his
citt. Prophetarum gestis non admittimus
visionem tantum parabolicam.

*****) Conf. *Act.* 3, 24. & 10, 43. Potif-
sima in Protoevangelio & alia a Mose uf-
que ad Malachiam illustramus, quae Chri-
stianae Religionis hostes obscurare audent
& eripere. E. g. *Morgan, Tindal, Col-
lins* &c., dum impie arguunt, permultas
V. & N. Testamenti prophetias suo caruif-
se eventu, quas certe propositiones Chri-
stianae fidei summe noxias non invenif-
sent, nisi arassent in vitula Hugonis Gro-
tjii.

IV.

ALLEGATIONES V. T. IN NOVO.

*Quae ex V. T. ab Evangelistis allegantur & ab
Apostolis, vel ex Heb., vel ex graeco LXX.
expressa sunt: *) sensus a Spiritu sancto in-
tentus tum literalis est, tum mysticus **) Per-
saepe V. T. locorum sensus adducitur, non
verba. ***) Testimonia etiam ex Autoribus
non inspiratis, imo ethniciis recensentur. *****)*

*) Genus loquendi, ac modus allegandi S.
Scripturarum oracula *forma externa est, in-
terna illorum sensus.* Allegatio frequen-
tior

tior est ex LXX; quia haec versio ubique innotuerat: plures dantur adhuc rationes. Ss. Matth. & Joannes, teste *S. Hier in Is. C. 6. testimonia sua* de hebraico protulerunt, *S. Lucas magis testimoniis graecis utitur.*

**) *Literalis* five *immediati*, praeter alia multa, exempla sunt *Isa. 7, 14. & Matth. 1, 23. Deut. 18, 15. & Act. 3, 22. Psal. 2, 7. & Act. 13, 33. simul & Heb. 1, 5. 5. 5. Amos 9, 11. & Act. 15, 15. 16. Mich. 5, 2. & Matth. 2, 6. Zach. 9, 9. & Matth. 21, 5. ac Joann. 12, 14. 15. Malach. 3, 1. & Matth. 11, 10. atque Marc. 1, 2. Typici seu mediati exempla sunt: Exod. 12, 46. & Joann. 19, 26. Num. 21, 89. & Joann. 3, 14. 15. Joann. 2, 1 — 11. & Matth. 12, 39. Gen. 2, 23. 24. & Eph. 5, 31, 32.*

**) Conf *S. Hier. Ep. ad Pamm. de O. G. I.* & in C. 29. *Isa.* quare fit quandoque *detrahitio, adjectio, transpositio, mutatio* &c. Neque id mirum videatur, cum unus, idemque Spiritus, qui aperuit ora Prophetarum, ore etiam Evangelistarum locutus sit. Cumque illorum oracula in N. T. interpretetur, non vero exscribat, cur verbis adnumerandis debuerit adstringi? declaratio ubi a LXX facta est, versio haec retenta est, ubi minus, expensa sunt verba hebraica. Ali-
cu-

cubi neque ad illam versionem, neque ad verba textus Spiritus S. se alligavit, sed sensum verbis novis expressit, revelati verbi sui optimus interpres, & cum nulla sit antilogia, quid pluribus opus est?

****) 2. *Tim.* 3, 8. Apostolus Aegypti Magos nominat *Jannes & Mambres* juxta alios *מברס* ex veteri Rabbiorum traditione. *S. Judas Ep.* v. 9. 14. 15. ad apocrypha videtur respexisse; Per hoc tamen Epistolae autoritas periculum nullum subit; nam in citt. quaedam etiam vera repertiuntur, quae a Theopneusto Autore a falsis discernuntur. Tandem *Act.* 17, 28. ex *Arato* Poeta Cilice a S. Paulo Cilice transfumitur, & quod Jovi perverse ac injuste tribuerat *Aratus*, id vero Numini justissime restituit Apostolus. *Alterum* 1. *Cor.* 15, 33. ex Thaide *Menandri* allegatur; & hunc locum *sanctificatum per Apostolum esse*, adserit *Tertull. Lib. 1. ad uxorem C.* 8. *Tertium* Apost. laudat *Tit.* 1, 12. ex opere *Epimenidis de oraculis*: quare Prophetam illum adpellat, cum talis a suis haberetur. Licet vero his Gentilium dictis nonnunquam uteretur, poterat tamen *Act.* 26, 22. jure ad Agrippam loqui, a se nihil dici *extra*, sive contrarium iis, quae *Prophetarum locuti sunt.*